

رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی صوتی و تصویری ایران فرهنگ دلالتی حرف اول را می زند

کلیه پروفورم ها را در اختیار بانک مربوطه قرار می دهند و این بانک ها هستند که وظیفه بیمه و پرداخت و تحویل جنس در جلوی کارخانه را برعهده دارند.

ولی در ایران وقتی می خواهیم طبق همان پروفورم ها جنس وارد کنید، کشور خارجی یک صورت حساب می دهد در غالب یک فرم بین المللی که در تمام کشورها شناخته شده است و در بین بانک ها مبادله می شود. در صورتی که این وظیفه بانک ها است که بیمه کالا و سایر موارد مربوطه را انجام دهند و حتی در این کشورها خود بانک ها مستقیم با مشتری سر و کار دارند در کشور ما مدیر یک کارخانه باید به دنبال این موارد برود. در صورتی که در کشورهای خارجی اجناس را مستقیم در اختیار بانک ها قرار می دهند و بانک خودش با مشتری تعامل دارد در صورتی که

رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی صوتی و تصویری ایران در گفت و گو با خبرنگار ماهنامه تولید مصرف گفت:

در کشور ضعف فرهنگ کار و کوشش داریم و فرهنگ کار کوشش رخت بسته و به جای آن فرهنگ دلالتی جایگزین شده است. محمد حسین برخوردار اظهار داشت، باید این فرهنگ سازی را از کودکان شروع کنیم، همچون کشورهای خارجی فرهنگ کار و درست مصرف کردن و به جا مصرف کردن را جا بیندازیم. باید درسی اجباری در سطوح مختلف دبستان تا دانشگاه در مورد تولید، ایجاد اشتغال و درست مصرف کردن داشته باشیم اما متأسفانه باید عنوان کرد که در تمام این موارد در حد بسیار ضعیفی هستیم با توجه به عقب افتادن از این مسائل فرهنگی، برنامه های متعددی را باید از طریق رسانه ها بگذرانند و مردم را آگاه کنند، اگر ما بیاییم و از دسترنج خارجی استفاده کنیم چه مشکلاتی برای فرزندان خود به وجود می آوریم و این امر سبب می گردد که فرصت شغلی برادران و خواهران مان را واگذار کنیم به کارگران خارجی.

وی در ادامه افزود: با مقایسه کشورهای شرق آسیا همچوار با کشورمان در می یابیم که یکسری از قوانین دست و پاگیر عملاً روند سرعت تولید را فلج کرده است در کشورهای اطراف به هیچ عنوان تکنولوژی برتر از تکنولوژی کارخانجات ما را ندارند چه از لحاظ دستگاه های تولیدی، تنظیمی، کنترلی و خطوط تولید و این نکته ای است که خود مسئولین خارجی به این نکته اعتراف داشتند.

اما چرا در ترکیه ۲۵ میلیون عدد تلویزیون تولید و صادر می شود در حالی که فقط دو میلیون مصرف داخلی دارد، علت این است که قراردادهایی با اتحادیه اروپا دارند و با تعاملات دولت ترکیه به این نتیجه رسیدند، که تولید لوازم خانگی که در این کشور صورت می گیرد می تواند به اروپا صادر شود پس در تعاملات بین دولت این امکان به وجود آمده که یک کشور بتواند از ظرفیت خطوط تولیدی بهره برداری کامل نماید.

محمدحسین برخوردار در ادامه خاطر نشان کرد: در کشورهای خارجی دیگر نیاز نیست که صنعت گر به وزارت بازرگانی یا سایر موسسات مراجعه کنند، بلکه



در ایران هر کارخانه باید ۵ وکیل داشته باشد که اگر کسی پول کارخانه ها را نداد بتوانند از حق شرکت دفاع کنند.

ادامه دارد...